

Bona nit a tots i a totes. Avui és dia de celebració i d'acomiadaments: a vosaltres, que acabeu un cicle, i a nosaltres, que ja no tornarem, com a docents, el curs vinent. Encetarem una nova etapa, canviarem... I precisament d'això va el nostre discurs, de CANVIS.

Vam ser xiquets i xiquetes als anys 60 i 70, quan en un 600 anàvem 7 persones sense cinturó de seguretat, ni airbag, ni cadireta infantil. Als parcs, les atraccions eren metàl·liques, amb “cantos” ben vius, i el terra de grava o directament de pedra. Els genolls anaven quasi sempre “ornats” amb mercromina, ben roja, perquè les altres substàncies transparents no es comercialitzaven..

Després, hem sigut joves dels 80. Muntàvem en “Vespinos” i motos amb poques mesures de seguretat, sense arribar, això sí, a la “perillositat” d'alguns patins “elèctrics” d'ara. Vam respirar en espais d'atmosfera densa, vam suportar cardats, togues i “hombres” impossibles.

Això ens ha fet “quasi indestructibles” i ens ha preparat per a suportar canvis i més canvis al llarg de la nostra vida, també la laboral, amb 8 lleis d'educació. A pesar de tot, ningú no ens ha fet perdre la il·lusió del primer dia. Hem invertit molta energia i molt d'esforç... Ara, companys us ho deixem a vosaltres.

Nosaltre, el pròxim mes de setembre ens enfrontarem a un canvi més. Estic segura que tots trobarem a faltar els bons moments viscuts al llarg dels nostres anys de professió. Cavil·larem, pensarem activitats, qüestionaris, projectes, treballs... En llegir la premsa, seleccionarem o buscarem un text, una notícia sobre un nou descobriment científic, potser ens preocuparem per un problema de matemàtiques per trobar-li solució, Recordarem aquell primer dia de classe de cada curs, on explicàvem les directrius, els percentatges, els quatre valors generals fonamentals: puntualitat, motivació intrínseca i curiositat, ganes de millorar, i treball i constància...

Recordarem aquell alumnat brillant que valoràvem amb un “plus, plus”, però també aquell que, malgrat les moltes dificultats, ha aconseguit els objectius... Ens vindrà a la ment aquella anècdota que ens fa riure, aquells companys i companyes que han esdevingut amics i amigues...

Parafrasejant les paraules d'una obra de la Literatura Universal, El petit príncep, l'educació, l'aprenentatge a l'INSTITUT PENYAGOLOSA, ens ha permès de crear llaços afectius, vincles humans molt especials, i aquest fet l'hem viscut cadascú de nosaltres.

Quants anys hem passat al nostre institut! Algunes de nosaltres ja vam estudiar ací, els xics no, perquè aquest era un centre femení. Els xics del Ribalta baixaven a Maria Agustina i allí ens trobàvem a l'hora d'esmorzar. Quants anys!! Sabeu que em va impactar moltíssim? Trobar-me amb companys que havien sigut professors meus, i això espere que també us passe a algú de vosaltres. Alguns de nosaltres vam arribar ja fa molts anys, altres han passat ací els mateixos anys que vosaltres; per tant, tancarem junts un cicle.

Des de les aules i cada dia hem treballat per la normalització i el bon ús d'aquesta petita i estimada llengua, que té tot el dret a viure en tots els àmbits, però també hem intentat fer entendre que aprendre llengües significa augmentar la cultura i perdre-les, empobrir-nos.

Hem intentat valorar la importància del treball ben fet, de l'expressió correcta, adequada, justa, escaient, també de la rellevància d'una ampla gamma de matisos; i això tant en el camp de les lletres i les humanitats, com en l'àmbit científic i de les ja no tan "noves" tecnologies de la informàtica, que ha esdevingut imprescindible. *Una nota: sembla que a partir d'ara no caldrà que els docents de la matèria siguin informàtics.*

Hem lluitat també per fer entendre un món tecnològic des del raonament i el coneixement, seguint els passos del mètode científic, que tants bons resultats ha donat al desenvolupament de la humanitat. I no oblidem que tots junts hem patit una pandèmia...

La vida és una successió de canvis que hem d'aprofitar per a millorar i millorar-nos. Com va dir l'astrònoma Vera Rubin, "Podem canviar el món, perquè estem fetes del mateix material que els estels i estem connectades a l'Univers". No és fàcil, no és ràpid, però ja se sap que res que valga la pena ho és.

El poeta Miquel Martí i Pol, malalt d'esclerosi múltiple escrigué "tot està per fer i tot és possible". Adoptem les seues paraules, isquem al món: tot és possible, ara és el moment de començar a aconseguir els somnis de tots nosaltres.

BONA NIT I A DISFRUTAR DE LA FESTA!!!!!!

